

De stora tillgångar, som härigenom skulle blifva tillgängliga för Statsverket, komma väl till pass i våra tider, då i allmänhet inkomster och utgifter ej gå riktigt väl tillsammans, utan de sednare alltid hafva en benägenhet att uppgå till högre belopp än de förra. Då Riksdagen nu i sista hand kommer att disponera öfver dessa tillgångar, är jag öfvertygad om, att de skola komma att användas till ett älskadt fosterlands bästa.

Jag vågar derföre värdsammast föreslå,

att Riksdagen måtte besluta, att alla militieboställen skola, efter nuvarande innehafvares afgang, försäljas, och de medel, som i följd häraf komma att tillfalla Statsverket, i första rummet användas till allmänt nyttiga och produktiva företag.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles ödmjukligen.

Stockholm den 25 Januari 1868.

P. Petersson
från Kronobergs län.

N:o 165.

Af Herr Peter Petersson: Angående underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t, derom att en del af Smålands hussarregemente måtte få afsitta.

Vid flere föregående riksdagar hafva förnyade önsknigar framkommit från rustningsskyldige inom Småland om någon lindring i detta deras alltför tryckande besvär. Billigheten af dessa klagomål har visserligen af Ständerna, som redan vid 1840—1841 årens Riksdag ingingo till Kongl. Maj:t med underdånig hemställan, att Smålands hussarregemente, som är förlagdt inom Jönköpings, Kronobergs och Calmar län, och som numera utgöres af endast 500 man, måtte i likhet med den förut afsutna delen af regementet, eller grenadier-bataljonen, äfvenledes afsitta, har likväl icke vunnit Kongl. Maj:ts nådiga bifall.

Redan vunen erfarenhet borde således mana mig till tystnad, men på nedan anförda skäl, och då jag så noga känner den betryckta ställning, hvaruti

dessa rustande befinna sig, hvilken dem, utan någon lindring allt ifrån indelningsverkets tillkomst varit och är ålagd att utgöra, nödgas jag framkomma med en hemställan i ämnet.

Smålands natur och beskaffenhet är någorlunda känd, dess fattigdom är ingen nyhet; men provinsen, ehuru i förhållande till dess läge minst fruktbar, är ock jemförelsevis den hårdast roterade inom hela riket. — Att på ett hemman i denna magra ort samt augments-räntan från ett annat hemman, som uppgår till omkring 75 å 80 R:dr R:mt om året, underhålla hussar samt häst, med alla till munderingen hörande utredningspersedlar, är nog mycket, ja till och med orimligt. Vanliga priset å en hussarhäst går till minst 450 å 500 R:dr, och de exempel höra ingalunda till undantagen, då dessa så dyrköpta hästar, efter 2 å 3 års tjänst för nummer, kasseras för fel och skador, hvilket kan ske mer än en gång och närmast varit att härleda derifrån, att under mötestiderna hästarne förfarits af personer, som oftast af lättsinne, någon gång af kitslighet, men alltid af brist på eget intresse vanskött det för rusthållarne så dyrköpta kreaturet.

Då Smålands hemman ej lemna annan afkastning än den, som är beräknad för sådan kreatur, som göra nytta för sig, och omöjlighet således gifves att kunna uppföda nummerhästar inom provinsen, så blir häraf en följd, att efter hvarje hästmönstring betydliga summor från det fattiga Småland måste utgå till angränsande, mera bördiga län och landskap till uppköp af nya hästar i de kasserades ställe.

I detta ämne har vid flere föregående riksdagar så mycket blifvit taladt och skrifvet, att jag med ofvan anförda har tillräckligen motiverat min talan — och framställer härmed min anhållan, det ville Riksdagen till Kongl. Maj:t ingå med underdånig hemställan om nådigt bifall dertill, att den del af Smålands hussarregemente, som alltid varit nödsakad hålla häst med munderingspersedlar, måtte få afsitta, på sätt som varit förunnad den afsutna delen af regementet, hvilket kontrakt snarligen lär utgå, mot den årliga afgift dessa rustningsskyldige varit erbjudne och erlagd.

Om remiss till vederbörligt Utskott får jag vördsamligen anhålla.

Stockholm den 22 Januari 1868.

P. Petersson
 från Kronobergs län.

Häruti instämmer

J. Jonasson
 från Kronobergs län.